

kasfen svare de samme Procenter og andre Kontingenter som de, der efter de til enhver Tid gældende Bestemmelser skulle svares af den fælles Lodsfortjeneste ved Lodsferierne til de nævnte Kasser og skulle derfor for dem selv og deres Hustruer nyde de samme Fordele af de nævnte Kasser som de øvrige Deltagere i disse efter de for dem til enhver Tid fastsatte Regler.

§ 3.

Ved Helsingørs og Dragør Lodsferier skulle Lodsferne for Fremtiden være Fastlodsfer og Ekstralodsfer.

Den i § 2 i Lovene af 31te Marts 1890 og 1ste April 1893 om nogle forandrede Bestemmelser om Helsingørs og Dragør Lodsferier fastsatte Deling af Lodsfortjenesten forandres for disse Lodsferiers Vedkommende saaledes:

Fastlodsferne deles i 3 Vønningsklasser, hvoraf den ældste erholder fuld ($\frac{6}{10}$) Delingspart af Nettofortjenesten, den næstældste $\frac{5}{10}$ Part og den yngste $\frac{4}{10}$ Part. Ekstralodsferne erholde $\frac{3}{10}$ Delingspart.

Lodsbogholderne ved Helsingørs og Dragør Lodsferier erholde samme Delingspart som Fastlodsferne i ældste Vønningsklasse.

Som Følge heraf bortfalder for deres Vedkommende den i Lodslovens § 5 fastsatte Betaling for enhver foretagen Lodsning.

§ 4.

Med Hensyn til Pensioneringen af afgaaede Lodsfer ved Helsingørs og Dragør Lodsferier, der ikke komme ind under Bestemmelserne i denne Lovs § 1, forholdes efter de hidtil gældende Regler, dog med den Forandring, at hele Pensionbeløbet afholdes af Lodsfortjenesten.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag er enslydende med det i forrige Rigsdagssamling fremsatte. Ved dets Fremsettelse i Nar bemærkes følgende:

Uagtet Staten i 1890 og i 1893 traadte hjælpende til over for Helsingørs og Dragør Lodsferier ved at overtage Pensioneringen af 11 Fastlodsfer ved hvert af de 2 Lodsferier, ere de Forhaabninger, man den Gang nærede om, at den iværksatte Reduktion skulde bevirke saa gode Kaar for de tilbageblivende Lodsfer, at disse kunne se deres Eksistens sikret uden atter at skulle ty til Staten om Hjælp, desværre blevne stufede. Antallet af Lodsninger og dermed Lodsindtægterne

have stadig været i Nedgang; den som Følge af Lodsantallets Indskrænkning opnaaede større Part af Fortjenesten for den enkelte Lods har ikke kunnet høde paa Indtægts-tabet, og atter og atter have Lodsferne derfor henvendt sig til Regeringen for ved dens Mellemkomst at opnaa en Understøttelse for med deres Familier at kunne leve, hvilken Understøttelse ogsaa som Regel er bleven dem tilstaaet. Ministeriet mener derfor, at man bør søge at komme ud over denne høist uheldige Tilstand, og har i den Anledning ubarbejdet foranstaaende Lovforslag, der gaar ud paa, at Staten paa ny træder hjælpende til over for Lodsferne,